

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE

UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1932

LETNIK VIII · ŠTEV. 6

MESTNA

Ima vlog nad
480,000.000 Din

Telefon št. 2016 in 2616
Poštni čekovni račun št. 10.533

HRANILNICA LJUBLJANSKA

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA ŠT. 3
je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina
z vsem svojim premoženjem in davčno močjo.

Naložbe obrestuje kar najbolj ugodno.

Posojila dovoljuje na posestva, menice in vrednostne papirje čim
najceneje.

Za male trgovce in obrtnike ima posebno kreditno društvo, za pupilne
naložbe pa sodni depozitni oddelek.

Za varčevanje mladine izdaja domače hranilnike, za pošiljanje denarja
po pošti pa svoje položnice.

Uradne ure za stranke so od 8. do 12^{1/2}.

„ZBORI“

PEVSKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI

revija nove zborovske glasbe. Izhaja osmo leto.
Letniki 1926, 1927, 1928, 1929, 1930 in 1931 se
dobe vezani po Din 80.—, nevezani po Din 50.—.
Naročnina za Jugoslavijo za leto 1932. Din 50.—.
Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih
skladb so pri upravi lista naprodaj po
1 dinar za 2 strani.

„ZBORI“

PJEVACKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ u LJUBLJANI

revija nove horske glasbe. Izlazi osmo godinu.
Godišnjaci 1926, 1927, 1928, 1929, 1930 i 1931 dobe
se vezeni po Din 80.—, nevezeni po Din 50.—. Pret-
plata za Jugoslaviju za godinu 1932 Din 50.—.
Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ pri-
općenih kompozicija su u prodaji kod
uprave lista uz cjenу Din 1.— za 2 stranici.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugji dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira
Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipvčeve župe (Maribor)
Štev. poštno-čekovnega urada 12.134

Ivo Peruzzi:

Božična

Zaprta so učka,
pri jaslicah lučka
ob Jezusu bdi...

Kdaj rožica vzklije
in zvezda zasije
za srečne ljudi?

Zaprta so učka,
ne sveti več lučka —
in Jezus molči...

Gustav Strniša:

Narodna

Zarja večerna zardeva,
meni srce krvavi:
rožmarin moj oveneva,
prašen na oknu stoji.

Fantič vršiček je strl,
ko je pod okencem bil,
v srcu pa cvet ni zamrl,
vedno mi, vedno bo klil!

Fantič drugje zdaj vasuje,
mene pozabil je že,
rožmarin moj pa samuje,
strt kakor moje srce.

Matej Hubad

(Povodom 40letnega kulturnega dela. Gradivo zbral Ivo Peruzzi po jubilarantovih podatkih.)

(Nadaljevanje.)

Dne 29. novembra 1891. leta sem prišel z večernim vlakom v Ljubljano. Naslednjega dne sem najprvo obiskal I. P. Vencajza, nato se predstavil takratnemu predsedniku Glasbene Matice Franu Ravniharju in ravnatelju šole Glasbene Matice skladatelju Franu Gerbiču. Sporočil mi je, da bom imel 24 tedenskih ur pouka, in sicer teorijo, mladinsko petje in dijaški zbor. Takoj mi je dodelil učence za klavir, harmonijo in kontrapunkt. Iz 24 obveznih tedenskih ur na šoli Glasbene Matice je naraslo z vštetiimi skušnjami zbora Glasbene Matice kmalu na 28 do 50 ur tedenske zaposlenosti.

Ivo Peruzzi:

Iztočni motiv

Noč arabska. Lahek šator.
Vroč pesem se razliva
v vonju belih mirt.

Meč ob boku, a na prsih
ljuba deklica počiva,
ustnice iz rož.

In junak te rože trga
in o ljutih bojih sniva,
sanje samih ran...

(1916)

Ivo Peruzzi:

Ko na polju mrje cvet...

Ko na polju mrje cvet,
v meni pa spomin umira,
izgubljena mlada vera,
nikdar se ne vrne spet...

Zdaj ne sanjam več, da Tvoja
glavica preljubezniva
mi na prsih mirno sniva.
Tiha je ljubezen moja...

(1917)

Dne 1. decembra sem začel s poukom. Ravnatelj Gerbič je sklical vse učence, pozneje gojence dijaškega zbora ter me ob navzočnosti šolskega nadzornika Ivana Vencajza predstavil gojencem s kratkim nagovorom. Še isti večer je sklical Ivan Vencajz mešani zbor Glasbene Matice, me predstavil ter uvedel v zbor. S kratkim nagovorom sem navduševal idealno pevsko družino za reden obisk, ki je prvi pogoj vseh uspehov, da bomo Slovenci z zborom Glasbene Matice in z oddelki šolskega zbora mogli izvajati resne, lepe koncertne programe do najvišje dosegljive umetniške stopnje. Takoj smo začeli z delom brez odloga, saj je bil prvi nastop mešanega zbora določen že za 19. december istega leta. Na mojo pismeno prošnjo z Dunaja je mešani zbor že v novembru pripravljaval in vežbal šolski upravitelj Josip Majer. Mešani

zbor Glasbene Matice je nastopil prvič pod mojim vodstvom dne 19. decembra 1891., ko se je vršila v ljubljanski Čitalnici Prešernova beseda. Izvajali smo po govoru dr. Lovra Požarja Nedvedov moški zbor Prešernu, Ipavčevo kantato na Prešernovem domu, v katerem je pel tenorski solo Anton Razinger, baritonski solo pa Božidar Valenta. Končali smo z Nedvedovim «Veselim pastirjem». Vmes je nastopil odlični moški kvartet Ilirija (Pavšek, Branke, Lilleg, Dečman) in pel Foersterjevo «Milico».

Drugi koncert je bil dne 12. marca 1892. Ta se je vršil izjemoma v takrat novi dvorani Filharmonične družbe, to pa zaradi tega, ker je bila Redutna dvorana, ki je bila prej edina koncertna dvorana v Ljubljani, zasedena po deželnem zboru vojvodine Kranjske, ki je v njej zboroval. Ker se je nameraval koncert izvajati v nemški dvorani, se je razvila proti obisku precejšnja agitacija po vsem mestu. Odbor Glasbene Matice in naši dnevniki so pomirjevalno vplivali in koncert je bil razprodan. Zanimanje za koncerte Glasbene Matice je raslo od koncerta do koncerta. Vsi so bili sijajno obiskani in kritika polna hvale. Na tem koncertu se je prvič izvajal Dvořakov 149. psalm za mešani zbor in orkester, Nedvedov «Ne zabi me», dva Dvořakova najlepša moravska dvo-speva za ženski zbor, Foersterjeva «Ljubica» in cerkveni zbor iz Mascagnijeve opere «Cavalleria Rusticana» za orkestrom. Pri tej točki je stal pevski zbor Glasbene Matice na odru v dvorani, v stranski umetniški sobi pa je bil nameščen izbrani šolski in dijaški zbor pod vodstvom učitelja Josipa Majerja. V njem je poleg drugih nastopil prvič kot izvrstni altist sedanjí podpredsednik Glasbene Matice in še vedno odličen član pevskega zbora, dr. Janko Žirovnik. Poleg zborovskih točk je sodeloval pri koncertu tudi slovenski junaški tenor Karel Trtnik z velikim uspehom.

Tretji koncert je bil 9. aprila 1892. v Čitalnični dvorani. Omenjam naj le nastop Franje Vrhunčeve, učenke ravnatelja Gerbiča, ki si je doma in pozneje v tujini kot izvrstna sopranistka pridobila velik sloves. Solistično je sodelovala tudi Franja dr. Gregoričeva. Izvajale so se skladbe Sattnerja, Dvořaka, Gounoda, Nedveda in Beethovna.

Četrty koncert se je vršil 9. junija 1892. v Redutni dvorani v proslavo 300letnice smrti mojstra svetovnega slovesa Jakoba Gallusa-Petelina, ki je bil po rodu iz Ribnice (1550—1591). Odbor Glasbene Matice je sicer sklenil, da se vrši ta koncert točno ob 300letnici smrti, vendar se je moral preložiti zaradi mojega poznega poziva in prihoda v Ljubljano na eno leto kasneje. Izvajali smo izključno le Gallusove skladbe: Ecce quomodo moritur justus, Laus et perennis gloria, Ave Maria, Diversos diversa juvant, Multum deliro si cuique placere requiro in Musica noster amor. O Gallusu je predaval dr. Josip Mantuani, ki je s svojim odličnim govorom navdušil poslušalce za slavnega rojaka. Uspeh tega koncerta je bil izredno velik. Več pesmi je moral zbor ponavljati. Med takratnimi pevci omenjam še živeče: Završana, Kosma in Lillega.

Peti in šesti koncert sem dirigiral 15. decembra v dež. gledališču in 17. decembra 1892. v Redutni dvorani. Od slovenskih skladb naj omenjam Foersterjevega «Sama» in Nedvedov «Nazaj v planinski raj». Takrat smo z orkestrom prvič

izvajali Fibichovo «Pomladno romanco» in Weissovega «Triumfatorja» s sodelovanjem vojaške godbe 17. pešpolka in poleg drugih skladb tudi tri Dvořakove dvospeve za ženski zbor: «Rasi travica», «Bol» in «Kita». Pri teh koncertih so prvič sodelovali tudi ljubljanski učiteljski učitelji, ki so bili odslej stalni pomladek in krepak faktor Matičnega zbora.

Sedmi koncert je bil 21. januarja 1893. zopet v Redutni dvorani. Bil je to nekak komorni večer, prirejen deloma od zbora, deloma od učiteljev Glasbene Matice. Zbor je izvajal nekaj Gallusovih zborov in Dvořakov zbor «Padle so pesmi v dušo mi».

Osmi in deveti koncert je bil 24. in 27. marca 1893., obakrat v Redutni dvorani. Izvajali smo A. Dvořakovo «Stabat Mater» za soli, zbor in orkester. Kot soliste navajam: Lujizo Daneševo, Franjo Vrhunčevu, Antona Razingerja in Marcela Fedyczkowskega. Zbor je bil pomnožen z oddelki šolskih zborov. Štel je okrog 180 pevcev in pevk. Uspeh tega koncerta je bil tako velik, da sta bila oba koncerta razprodana. Pri prvem teh koncertov mi je podaril Matični zbor slonokoščeno, s srebrom okovano taktirko z vgraviranim napisom. Drugi dan po drugem koncertu sta me posetila pokojna p. Angelik Hribar in župnik Aljaž. Oba sta mi iskreno čestitala, da sem to delo izvajal v tako popolni obliki. P. Angelik je rekel, da ga je izvajanje tako presunilo kot še nobena skladba. Jakob Aljaž pa je segel v svojo denarnico, podaril sto goldinarjev za Glasbeno Matico kot v zahvalo za diven užitek. S pokojnim Aljažem me je kasneje družilo v delu in v oddihu globoko prijateljstvo. Obojestranske pobude so rodile marsikak dober sad.

V dobi 1892./1893. so nastale na pobudo Ivana Venzajca harmonizacije mojih narodnih pesmi. Dne 8. junija 1893. sledi koncert zgolj narodnih pesmi v Redutni dvorani s sodelovanjem Karla Trtnika in pevskega zbora. Domača produkcija te dobe je bila še neznatna. Koncertne programe sem sestavljal večinoma iz svetovne, zlasti slovanske (češke) glasbene literature. Na koncertnem odru pa sem uspešno uveljavil narodno pesem.

Dne 5. decembra 1893. je bil koncert v Redutni dvorani. Poleg ponovitve priljubljene Fibichove «Pomladne romance» in Dvořakovega 149. psalma z orkestrom sem izvajal iz Glinkove opere «Žizn za carja» sceno ženskega zbora in solistinje Richove z orkestrom. Nato smo izvajali Beethovno Fantazijo za klavir, zbor in orkester s sodelovanjem Karla Hoffmeistera, odlične sopranistke Roze Peršlove in solistov slovenske opere Leonore Richove in basista Cecila Vašička.

Dne 12. in 14. marca 1894. sem izvajal Haydnovo «Stvarjenje». Prevod je oskrbel Engelbert Gangl. Pri vsestransko uspelem koncertu velikega formata so sodelovali: Berta Lesčinska (sopran), Anton Razinger (tenor), Cecil Vašiček (bas), godba pehotnega polka št. 27, mešani zbor, pomnožen z oddelkom šolskega zbora, skupno 180 pevk in pevcev.

Pri koncertu dne 7. junija 1894. je sodeloval znani baritonist doktor medicine Bela Stuhec. Karel Jeraj je izvajal dve violinski skladbi, moški zbor pa je pel Bendlovo «Tatransko vijolico» in Foersterjev «Njega ni». Izvajali smo tudi Dvořakovo «Kmetovalčevo himno» in Bendlov zbor «Smrt

Prokopa Velikega». Spremljali sta na klavirju Matični klavirski gojenki Olga Sitig in Filipina Petrin.

Dne 12. novembra 1894. sem izvajal na koncertu z godbo 27. pehotnega polka od Dvořakovih Slovanskih plesov št. 2 in 4. Matični učitelj pianist Karel Hoffmeister je igral na klavirju Smetanov «Furiant», Karel Jeraj pa Rimski-Korsakova «Rusko fantazijo» s spremljevanjem orkestra. Matični zbor je izvajal Brucknerjev sedemglasni a capella zbor «Ave Maria» in z orkestrom Wagnerjev zbor Predic in balado iz opere «Večni mornar» ter Rubinsteinov moški zbor «Jutro».

Poleg rednih umetniških koncertov je prirejal zbor tudi pevske večere. Tak pevski večer se je vršil dne 19. januarja 1895. na starem strelišču in takrat smo prvič peli skladbe Jakoba Aljaža. Dne 11. marca 1895. sem izvajal Dvořakovo simfonijo v d-duru za veliki orkester, dva Brahmsova ženska zbora «Glasovi strun polno done» in «Vrtinar» s spremljevanjem harfe in rogov, dalje Bendlov zbor «Tambor», Stanko Pirnatovo «Žalost» in Händlov zbor iz oratorija «Mesija» Aleluja! Za vse večje Matične koncerte sem pripravljaj in sestavljal razlage, da so bila izvajana dela laglje umljiva.

Poleg študiranja in dirigiranja koncertov mi je odbor Glasbene Matice poveril tudi pripravljanje in urejevanje Matičnih edicij in to 28 let. Dolgo vrsto let pa sem izvrševal tudi vse, kar spada v področje današnje koncertne poslovalnice, pisarniškega tajništva in razne denarne kalkulacije za koncerte, ki niso bile baš rožnate. Zaposlitev je bila velika, a prostega časa prav za prav malo.

6. in 8. april 1895. sta za zgodovino Matičnega zbora zelo pomembna dneva. Na obeh koncertih v Redutni dvorani se je izvajala prvič pri nas Dvořakova balada «Mrtvaški ženin» s sodelovanjem solistov Franje Vrhunčeve, Antona Razingerja in dr. Bele Stuhca. Uspeh je bil presenetljiv. Po koncertu mi je podaril Matični zbor dragoceno zlato uro, ki sem jo pa žal, potem na vojaških vajah pri štajerski Vuzenici izgubil.

Že pred «Mrtvaškim ženinom» in takoj po njem sem pripravljaj s šolskim zborom, ki je štel 120 mladih pevk in pevcev Palestrinovo mašo «Missa papae Marcelli». Glavne in zadnje vaje so se vršile v prvi polovici aprila že v Redutni dvorani. Bil sem prepričan, da bom dosegel ž njimi na Belo nedeljo po veliki noči največji uspeh. Peli so tako mirno, pobožno, čisto, s krasnimi glasovi, da se mi je zdelo to petje «angelsko». Toda velikonočni potres dne 14. in 15. aprila 1895. je onemogočil ta nastop idealnega mladega šolskega zbora.

V potresni dobi od velike noči do konca šolskega leta meseca junija je bilo vsako delovanje šole Glasbene Matice in pevskega zbora onemogočeno. Auerspergov Knežji dvorec, v katerem je bila Glasbena Matica nastanjena zadnja štiri leta, je bil po potresu tako poškodovan, da so ga morali porušiti. Matica se je preselila jeseni v nove prostore na Bregu, v nekdanjo Cojzovo palačo. Na prvi seji pevskega odbora je predlagala takratna predsednica ženskega zbora Terezina dr. Jenkova, da priredi Glasbena Matica na Dunaju dva zahvalna koncerta za podporo, ki jo je naše mesto prejelo ob potresu z Dunaja. Zborov predsednik I. Vencajz je z navdušenjem sprejel to idejo in Matični odbor je soglasno sklenil, da prične z vse-

mi pripravljalnimi deli. Meni je bilo naročeno pripraviti do prihodnje seje dva programa, predsednik Vencajz in tajnik dr. Vladimir Foerster pa sta začela z dopisovanjem z dvornim svetnikom Franom Šukljetom, ki je živel takrat na Dunaju. Fran Šuklje je ustanovil takrat na Dunaju poseben odbor, ki je vršil dunajske priprave. Vežbali smo pridno pozimi v mnogih razdeljenih skušnjah. Imel sem deloma vsak dan v tednu po eno, če ne po dve izkušnji z izvrstnim velikim Matičnim zborom, ki je štel 180 članov. Še pred odhodom na Dunaj smo hoteli izvajati v Ljubljani oba programa dunajskih koncertov. Dne 9. marca 1896. smo izvajali v Sokolski dvorani Narodnega doma prvi program dunajskega koncerta, dne 16. marca 1896. pa takrat že v Ljubljani tretjič Dvořakovo balado «Mrtvaški ženin» s solisti Miro Devovo, Antonom Razingerjem in Cecilom Vašičkom.

Ob velikanskem navdušenju se je odpeljal Matični zbor na Dunaj in priredil dne 25. marca 1896. v velikem dunajskem Musikvereinssaalu prvi koncert pod mojim vodstvom s sodelovanjem orkestra dunajske dvorne opere. Otvoril ga je dvorni igravec Viktor Kutschera s prologom, ki ga je zložil Josip Stritar. Nato smo izvajali Gallusov madrigal «Musica noster amor» kot nekaj moto zbora. Sledilo je šest mojih narodnih pesmi, Nedvedov «Nazaj v planinski raj», Foersterjeva «Ljubica», Fibichova «Pomladna romanca» in Brucknerjev «Te Deum», vse z izredno velikim uspehom. Takoj drugo jutro po koncertu smo z največjim zanimanjem brali dunajske kritike o našem uspehu. Vse to nam je dalo še več poguma za drugi koncert, ki je bil 25. marca 1896. v isti dvorani in na katerem smo izvajali pod osebnim vodstvom skladatelja Antona Dvořaka njegovega «Mrtvaškega ženina» s sodelovanjem orkestra dunajske dvorne opere. Skladatelj Dvořak se je pripeljal dva dni pred našim koncertom direktno iz Londona na Dunaj ter me povabil takoj k sebi. Pregledal je orkestralno partituro «Mrtvaškega ženina». Vloge solistov so prevzeli Franja Vrhunčeva, tenorist dunajske dvorne opere Lašek in basist Narodnega divadla v Pragi Kliment. Vsa resna kritika je priznala naše uspehe. S slavo ovenčani smo se povrnili v rodno mesto, zanimanje Ljubljančanov in naših rojakov sploh je bilo tako veliko, da smo morali naš prvi dunajski koncert s slovenskim programom in Brucknerjevim «Te Deumom» v Ljubljani trikrat ponoviti v razprodani dvoranah dne 14., 16. in 17. aprila 1896. Iz vse Kranjske in Štajerske so se vozili ljudje na Matične koncerte, Ribničani pa so mi takrat poklonili zlat briljantni prstan.

Do konca šolskega leta 1895./1896. sem poučeval na šoli Glasbene Matice, obenem pa sem vložil prošnjo na Matični odbor, da mi dovoli dveletni plačani študijski dopust, da dovršim svoje študije. Vsi odborniki so bili naklonjeni moji prošnji, naspotoval je edino moj pobratim I. Vencajz, ki je venomer trdil, da je nadaljevanje študija nepotrebno, da dovolj znam, češ, to potrjujejo vsi tvoji uspehi v šoli in prav posebno še na koncertnem odru. Matični učenci so z lepimi uspehi nastopali na produkcijah in koncertih, solistično so se pa tudi srečno uveljavili v javnem življenju od Gerbičevih že omenjena Franja Vrhunčeva, Jarmila Gerbičeva in tenorist Josip Pavšek, od mojih pa predvsem Irma Polakova in Mira Devova.

Vendar nisem umaknil svoje prošnje in sklenil sem odpotovati, čeprav proti volji Matičnega odbora, ki se je najbrže bal, da ostanem v tujini. Da pa ne spravim Matice v zadrego, sem sam naprosil za svojega namestnika sedanjega višjega kapelnika dr. Josipa Čerina, da me nadomešča za dobo dveh let.

Ko sem odhajal iz Ljubljane, mi je prinesel novi tajnik Glasbene Matice Anton Bele na kolodvor pritrtilno pismo Glasbene Matice. Odbor mi je dovolil dveletni plačani dopust pod pogojem, da se zavežem, najmanj pet let po izvršenih glasbenih študijah delovati v Glasbeni Matici z istimi obveznostmi in prejemki. Vzradoščen sem se odpeljal proti Dunaju.

Od jeseni 1896. do jeseni 1898. je vodil z veliko požrtvovalnostjo in z velikimi uspehi koncertno delo Glasbene Matice dr. Josip Čerin ter priredil v tej dobi devet rednih koncertov in tri glasbene večere. Ob društveni 25letnici 1897. leta je po nalogu odbora izdal Pesmarico Glasbene Matice, ki je doživela več izdaj.

Na Dunaju sem se oprijel z vso vnemo študija. Vpisal sem se na konservatoriju za solopetje pri prof. Forstenu, za pedagogiko pri prof. Brankyju, za muzikalno vzgojo pri odličnem klavirskem pedagogu prof. Schmittu, za metodiko pouka in za glasbeno literaturo pri ravnatelju J. N. Fuchsu, za zgodovino pa pri prof. Prossnizu. Estetiko glasbene umetnosti sem obiskoval pri prof. dr. Hirschfeldu, akustiko pri dr. Tumi, nauk o inštrumentih pri prof. Mandyczewskem. Obiskoval sem tudi eksperimentalno fiziko pri prof. Zellnerju. Pouk sem obiskoval tri semestre in se ves ta čas pridno pripravljaj za končni izpit. Imel sem celo vrsto ljubeznivih tovarišev, s katerimi smo se shajali v večernih urah v mojem stanovanju, da smo se skupaj učili in izpraševali. Omenim naj Haböcka (poznejšega profesorja solopetja na konservatoriju), Emo Holečkovo, poznejšo Löwejevo soprogo znamenitega dirigenta Ursuleaca, in mojega prijatelja Karla Jeraja. Proti koncu prvega semestra šolskega leta 1897./1898., v začetku meseca februarja smo delali izpite, ki sem jih iz vseh predmetov in pri vseh profesorjih dovršil z odličnim uspehom. Da sem v času teh dveh let obiskoval obilo opernih predstav v dvorni operi, koncerte dunajske Filharmonije, večino oratorijskih koncertov in a capella-zborov, komornih večerov itd., se razume ob sebi. Na ta način sem mnogo pridobil na poznanju velikih svetovnih del.

Ko sem prišel septembra 1896. na Dunaj, mi je ponudilo Slovansko pevsko društvo pevovodstvo. V zboru so sodelovali pripadniki skoro vseh na Dunaju živčih slovanskih narodnosti. Zbor je štel 120 članov ter je imel dvakrat na teden svoje vaje v akademski gimnaziji v I. okraju. Nastopali smo v dvorani Hotela Continental v II. okraju, hotela Annenhof v V. okraju, en koncert pa sem dirigiral tudi v velikem Musikvereinssaalu s sodelovanjem orkestra Edvarda Straussa. Izvajal sem izključno dela slovanskih skladateljev z orkestrom in a capella. Največje uspehe sem dosegel z izvajanjem treh Mokranjčevih rukovetov. Predsednik društva je bil Čeh dr. Drozda, podpredsednik in predsednik po odstopivšem dr. Drozdi je bil dr. Matija Murko. Drugi odborniki so bili raznih narodnosti. Na rednem občnem zboru 1898. me je ob svojem

odhodu z Dunaja izvolilo duštvo za častnega člana.

Na konservatoriju je v istem času študiral neki Srb, katerega ime mi je izpadlo iz spomina. Baje še sedaj živi kot višji uradnik pri finančni direkciji v Beogradu. Težko se je učil vokalizacije v nemškem jeziku, zato me je direktor konservatorija J. N. Fuchs prosil, naj ga privatno v svojem stanovanju poučujem. Omenjeni Srb je imel prav lep bas. Pri prvi uri pouka, ko sem ga začel izpraševati po njegovem prejšnjem udejstvovanju kot pevec, mi je povedal, da je bil prej kot član Prvega beograjskega pevskega društva tudi na turneji po mestih Carigradu, Kijevu, Moskvi, Petrogradu, Waršavi, Berlinu, Lwovu, katero turnejo je vodil sam odlični srbski skladatelj Stjepan St. Mokranjčev. Večkrat mi je potem zapel kak Mokranjčev rukovet in s tem sem spoznal pristni tempo Mokranjčevih skladb. Ker je bilo več Mokranjčevih rukovetov v arhivu Slovanskega pevskega društva, kjer sem jih našel, sem jih takoj začel izvajati z društvom. V Ljubljani sem jih pa pozneje uvrstil v Matične edicije.

Po končanem študiju na konservatoriju sem odšel v začetku aprila 1898. na nadaljnje študijsko potovanje na Češko in v inozemstvo. Želel sem spoznati natančni ustroj konservatorijev v Pragi, Waršavi in raznih drugih nemških mestih, poleg tega pa dognati, ali so slovenski protestantski pisatelji res tudi sami zlagali melodije svojim pesmim ali ne. S posredovanjem takratnega deželnega odbornika Ivana Murnika mi je dovolil deželni odbor 500 goldinarjev podpore. To je bila edina podpora, ki sem jo dobil iz domovine poleg plače Glasbene Matice. Obiskal sem v teku štirih mesecev Prago, nato München, Dresden, Leipzig, Wernigerode, Berlin, Waršavo in Kraków. V vseh teh mestih sem obiskoval koncerte, operne predstave in spoznaval uredbe tamšnjih glasbenih zavodov, konservatorijev in glasbenih akademij. Povsod sem naletel na največjo podporo in razumevanje. Hodil sem vsak dan v biblioteke, podpirala so me največja založništva v Leipzigu, ki so mi posojala drage partiture in klavirske izvlečke za študije. V vseh nemških mestih sem stikal po slovenskih pesmaricah Primoža Trubarja in drugih protestantskih pisateljev. Že iz Ljubljane sem vzela s seboj nekaj prepisov protestantskih pesmi, v bibliotekah sem prepisoval neznane pesmi in za vsako novo tako pesem iskal vir, iz katerih so naši protestantski pisatelji zajemali in prevajali na slovenski jezik. Največ sem zasledil v knjižnici v Münchenu, nekaj v Dresdenu in Leipzigu. V Wernigerodu sem našel največjo in najkrasneje opremljeno knjigo novega in starega testamenta protestantskega pisatelja Jurija Dalmatina poleg Trubarjevih pesmaric. V dvorni knjižnici v Berlinu je zelo zanimiva pesmarica Primoža Trubarja, iz katere je natančno razvidno, katere pesmi je lastnik največkrat pel in rabil pri obredu. Najbrže je bila last kakega protestantskega župnika, ker je bila pogrebna pesem s palci desne in leve roke najbolj zamazana in od sveče pokapana. Tako sem dognal v knjižnicah, da so slovenski prevajalci tako nemških protestantskih kakor tudi latinskih katoliških pesmi zgolj prevajali tekste teh pesmi na slovenski jezik, napev sam pa puščali neizpremenjen. Od približno 125 pesmi nisem mogel dognati na-

peva samo za eno pesem Primoža Trubarja, za njegov «Očenaš».

V Waršavi sem bival 14 dni, veliko obiskoval opere, simfonične koncerte in nakupil precej poljskih in ruskih muzikalij.

Nameraval sem iz Krakówa meseca avgusta potovati še v Lwov in se vrniti šele h koncu avgusta v Ljubljano, ker sem moral 1. septembra 1898. zopet nastopiti službo pri Glasbeni Matici. Nena doma pa sem dobil pozivnico, da sem vpoklican k vojaškim vajam v Trst. Moral sem prekiniti študijsko potovanje in se vrniti preko Dunaja v Ljubljano in v Trst.

V prvih dneh septembra, po končanih vojaških vajah, pa sem zopet nastopil službo pri Glasbeni Matici kot njen koncertni in artistični vodja.

Naši skladatelji

Mustač Ivan se je rodil 23. junija leta 1900. pri Sv. Mariji v Medjimurju. V petnajstem letu je prišel v Bervarjevo orglarsko šolo v Celju, ki jo je s podporo zagrebškega duhovnega stola v treh letih z dobrim uspehom dovršil. Nato je nastopil službo organista v svojem rodnem kraju, kjer še sedaj slušbuje kot organist in poštar. Kompozicijo je nadalje študiral po nasvetih Dugana, Žganca in Canjuge. Želel je študirati glasbo na kakem glasbenem zavodu, toda starši niso imeli sredstev za to. Mustač ima mešan zbor, sestojec iz 35 pevcev in pevk, ki goji cerkveno in svetno glasbo, zlasti medjimurske narodne pesmi v Žgančevi ali pa njegovi priredbi. Koncertiral je v Koprivnici, Zagrebu, Beogradu, Prelogu in Legradu. Mustač nabira narodne pesmi in jih harmonizira, ima pa več kompozicij za gosli, klavir in orgle. V današnjem zvezku «Zborov» priobčujemo dve njegovi priredbi medjimurskih narodnih pesmi. Med sotrudniki «Zborov» naj bo iskreno pozdravljen!

Opera

V pomanjkanju novih, dobrih opernih del so se marsikatera gledališča zatekla k starim opernim delom, ki so jih delno preuredila, preinstrumentirala in jih hotela prikrojiti današnjim časom. Tako so hoteli rešiti pozabnosti Offenbachovo opero «Robinsonado», pa se jim ni nikoder posrečilo. Prišla je tudi na naš oder, kjer jo je hotel Ferdo Delak kot režiser debitant poživiti, dirigent Niko Štritof pa iz partiture izvleči, kar je bilo pač mogoče. V solističnih partijah so se odlikovale Mezetova, Golobova in Kogejeva. Izvrstno kreacijo je z Ipo ustvaril Janko. Nič manj nismo bili zadovoljni z Iveljo v vlogi Roberta.

V operni repertoar se je zopet vrnil Rossinijev «Seviljski brivec», ki ga je nanovo naštudiral in režiral direktor M. Polič. Je pač komična opera, ki je vredna uprizoritve, dasi ni več mlada. Naštudirali so jo skrbno in ji dali v solistih upoštevanja vredno zasedbo. V naslovni vlogi se je zopet postavil Janko v petju in igri, Zupan je kot buffo bas v vlogi Bartola pokazal vse svoje pevske in igralске sposobnosti za komične vloge. V «Seviljskem brivcu» smo se prvič srečali v vlogi Bazilia z novo nadobudno močjo in pridobitvijo našega gledališča, z iz koncertov in radia po lepem petju priljubljenem basistom Marijanom Rusom. Njegov Bazilio je zlasti pevsko odličen, kot igralec bo pa gotovo hitro napredoval. Na prvem uspehu mu lahko čestitamo! V vlogi Rosine sta izmenoma nastopali Popovičeva in Oberwalderjeva, Banovec pa je pohvalno pel Almavivo. Manjšim partijam nimamo ničesar očitati. Predstava je bila živahna.

Nesmrtni Puccini je v svojem zadnjem opernem delu «Turandot», ki ga ni dokončal in ga je po skicah dovršil

Franco Alfano, zvest pristaš dramatične glasbe zunanjih efektov, lepih melodij, dasi sam sebe pogosto citira iz prejšnjih uspelih in po vsem svetu priljubljenih opernih del. V naši operi je bila urizoritev v šestovi režiji in pod taktirko Neffata brezdvomno umetniški dogodek prve vrste. Kunčeva kot Turandot, Gjungenjačeva kot Liu, Kalaf Ilič in vsi ostali so pripomogli znamenitemu delu do velikega uspeha. Pomnoženi orkester in pomnoženi zbor sta svojo nalogo uspešno rešila, tako da so zlasti ansamblske scene učinkovale mogočno.

O priliki prvega slovenskega glasbenega festivala so izvajali Bravničarjevo opero «Pohujšanje v dolini šentflorjanski», delno izpremenjeno in retuširano. Bravničarjeva muzika je sodobna, predstava bi morda potrebovala nekoliko več vaj, da bi bila še lepše uspela kot je. Dirigent Neffat in režiser Debevc sta si na vso moč prizadevala, da pomoreta domačemu opernemu delu vpricho glasbenih gostov iz vse države do čim večjega uspeha.

Nič čudnega ni, da je bila Tijardovičeva opereta «Mala Floramy» vedno dobro obiskana. Njena melodiozna in užigajoča glasba se je tudi Ljubljancem takoj priljubila. Poleg vseh pevcev in igralcev sta bila zlasti odlična Ribičeva in Dubajčić iz Zagreba. Opereto je režiral Zupan, dirigiral dr. Švara. Prepričani smo, da je «Mala Floramy» gotovo marsikaterikrat rešila gledališko blagajno iz težkih situacij.

Ob času jesenskega velesesja je opera izvajala Smetanovo «Prodano nevesto» in Audranovo opereto «La Mascotte» pod milim nebom, na otroškem igrišču pod hotelom Tivolijem. Poskus takih prireditev se je izvrstno obnesel, zanimanje publike za te vrste predstave je bilo hvale vredno.

V sezoni smo doživeli še uprizoritev prelestne Dvořakove opere «Rusalka». Gostič kot princ, Križaj kot povodni mož, Thierry - Kavčnikova kot knežna, Kogejeva kot čarovnica, Janko kot gozdar, Ramšakova kot kuharček in še vsi ostali sodelujoči so se vživali v pravilčno snov tega poetičnega Dvořakovega opernega dela in so z lepim petjem, v katerem je z izrednimi pevskimi in igralškimi zmožnostmi prednjačil Križaj, izvedli svoje vloge z ambicijo. Opero je dirigiral Štritof.

Med sezono smo imeli več gostovanj, morda potrebnih, morda tudi nepotrebnih, kajti za kulise težko sestavljanja repertoarja ne vidimo. Trditi pa smemo, da se je operni ansambl od prvih solistov pa do zadnjega statista trudil, da pomaga predstavam do čim večjega ugleda pri gledališki publiki. Obisk predstav je bil različen. One z dobro solistično zasedbo so bile kaj hitro razprodane, druge pa ne. Pri pultu so se izmenoma vrtili direktor Polič, Neffat, Štritof in dr. Švara. Za njihovo požrtvovalnost v prid naše opere vse priznanje.

Koncerti

Na slavnostnem koncertu v proslavo češkoslovaškega praznika dne 28. oktobra t.l. je nastopil pomnoženi **operni orkester** pod taktirko direktorja Mirka Poliča s Smetanovo veličastno uverturo k operi «Libuša», z Dvořakovim Slovanskim plesom št. 7 in Smetanovo simfonično pesmijo «Vltava» iz cikla «Ma vlast». Kot solistinja se nam je predstavila koncertna pevka Jelena Polečkova iz Prage. Pela je pesmi svojih skladateljev rojakov. — Učitelj in pevovodja ptujske Glasbene Matice Cenek Šedlbauer pa je debutiral kot čelist solist. Orkester kakor tudi oba solista so za dovršeno izvajanje želi upravičeno pohvalo.

Dne 7. novembra t. l. je v Filharmonični dvorani koncertiral bivši član ljubljanske opere **Boris Popov**. Njegovi takratni nastopi in njegov kultiviran glas so nam še dobro v spominu. Tudi tehnična stran njegovega petja je zavidanja vredna, vendar se nam je zdelo, da je njegov glas od takrat nekoliko obledel. Popov je pel pretežno arije iz različnih oper, večinoma ruskih, na klavirju ga je smiselno spremljal operni dirigent dr. Švara. Obisk koncerta je bil dober, ploskanja obilo.

Dne 14. novembra je pritedila ljubljanska **Glasbena Matica** velik vokalno-instrumentalni koncert v Unionski dvo-

rani. Spored koncerta je bil usmerjen na moderno stran in zato tudi zelo zanimiv. Prinesel je izvajanje K. Szymanovskega 3. sinfonije v enem stavku s tremi deli impresionistično, z ekstremno harmoniko, krasno melodično linijo in pikantno instrumentacijo. Drugo zanimivo delo, ki je bilo na tem koncertu izvajano, je bila Stravinskega sinfonija «Psalmov», za mešani zbor in orkester, brez gosli in vijol, s pihali in tolkali in dvema klavirjema. Na latinsko besedilo uglasbena skladba diha globoko religioznost.

M. Bravničarja uvertura «Kralj Matjaž» za veliki orkester je doživela krstno izvajanje. Analogno kot v istega skladatelja posrečeni in zelo učinkoviti skladbi «Hymnus slavicus» se tudi iz te uverture odraža fizionomija Bravničarjevega samoraslega glasbenega sloga. Vsa tri omenjena dela so bila izvajana odlično. Operni orkester, pomnožen s člani konservatorijskega orkestra Orkestralnega društva in godbo dravske divizije, se je reprezentiral kot homogen instrumentalni korpus, ki si svojo ne lahko nalogo pod dirigentom ravnateljem M. Poličem izvedel frapantno vzorno. Nemalo zasluge na uspehu koncerta je imel tudi nadstočlanski pevski zbor Glasbene Matice, ki je z vestnim in smotrenim študijem premagal vse težkoče zborovskega parta del Szymanovskega in Stravinskega. Unionska dvorana je bila, izvzemši bolj redko zasedene prve vrste, skoro polna poslušalcev, ki so očitno z napetostjo sledili izvajanju glasbenih produktov sedanjega časa in so tudi vsem nastopajočim z dirigentom vred, ki mu je bil poklonjen lep šopek, prirejali prisrčne ovacije. Glasbena Matica lahko šteje ta koncert med ljubljanske izredne glasbene dogodke. — Ob priliki postavitve novih orgel v cerkvi sv. Petra v Ljubljani se je vršil cerkven koncert, ki so ga izvajali msgr. St. Premrl, prof. Matija Tomc, operni tenorist J. Gostič in šentpeterski cerkveni zbor pod vodstvom organista Zdešarja. Na sporedu so bile skladbe skladateljev doktorja Gojmira Kreka, Srečka Koporca, St. Premrla, Danila Fajglja, A. Foersterja, Emila Hochreiterja, p. Hugolina Sattnerja, I. Hladnika in G. Riharja. Virtuozni igri na orgle msgr. Premrla se je vredno pridružila tudi igra prof. Tomca, ki se je izkazal za mojstra. Šentpeterske orgle so trinajsto delo orglarskega mojstra Jenka, ki jih je pred koncertom razlagal skladatelj dr. Franc Kimovec. Dobro se je izkazal tudi šentpeterski cerkveni zbor, ki je zapel več izbranih pesmi.

Agilno narodno železničarsko glasbeno društvo «Sloga» je po zaslugi svojega artističnega voditelja H. Svetla, ki je v društvu organiziral šolo, orkester, zbor in komorne glasbene večere, povabilo odlični zagrebški komorni kvartet (Miranov, I. vijolina, Graf, II. vijolina, Arany, viola, Fabbri, čelo) v dvorano kina «Dvor» na gostovanje. Iz bogatega svojega repertoarja je kvartet nudil Beethovnov kvartet št. 11, opus 95, K. Baranovičev Andante, Schubertove variacije na pesem «Smrt in deklica», Mendelsonovo «Canzonetto» in naposled Ravelov kvartet. Igro zagrebškega kvarteta odlikuje visoka tehnika, enodušna zlitost skupne igre in vzorna stilna interpretacija. Po izvršenem sporedu je vzhicena publika od koncertantov z nenehljivim ploskanjem izsilila še dodatek. — Prosvetna zveza bo v letošnji zimski sezoni v okviru predavanj prirejala tudi glasbene večere. Prvi tak večer se je vršil 23. novembra t. l., na katerem je predaval o pokojnem J. Aljažu skladatelj dr. F. Kimovec, Aljaževe skladbe pa je pel zbor «Sloga». Temu večeru je sledil še A. Foersterjev večer s predavanjem skladatelja dr. A. Dolinarja, Foersterjeve skladbe pa je pel Slovenski vokalni kvintet. Uvedbo teh večerov toplo pozdravljamo!

Spored novinarskega koncerta je bil kakor prejšnja leta tudi letos pester in je nudil poslušalcem obilo umetniškega užitka. Prijatelji orkestralne glasbe so bili veseli izvajanja L. M. Škerjančeve slavnostne uverture, Arničevega stavka iz sinfonije «Duma» ter Krstičevega «Scherza» po orkestru mladih gojencev ljubljanskega konservatorija, združenih v družbi z orkestralnim društvom (80 sodelujočih). — Glasbeno društvo «Ljubljana» je pod dirigentom dr. A. Dolinarjem predneslo s spremljevanjem omenjenega orkestra V. Mirkovo «Narodno romanco», simpatično, na narodno melodiko se naslanjajočo skladbo. — Oktet «Ljubljanskega Zvona», ki ga neumorno vadi njegov član D. Matul, je zapel Jerebovo «O kresu», Prelovčev «Sedem si rož

porezala mi» in Adamičev «Mara v jezeru» s sopranskim solom Špelce Ramšakove. Pevski kvartet «Ljubljana» (ki pa nima nič skupnega z glasbenim društvom «Ljubljana») se je bil za ta nastop nekoliko premalo pripravil. — Mladi, nadobudni vijolinist Uroš Prevorsek je ob klavirskem spremljevanju tovariša Galati je nepričakovano dobro odigral variacije in legendo. — Operni pevec M. Rus je krstil nova dva samospeva: Osterčev «Obed pri medvedu» in Adamičev «Devojko s tremi sinovi» in ju zapel zelo učinkovito. Koncert je zaključila «Lira» iz Kamnika z Nedvedovo «Nazaj v planinski raj» in Adamičev «Vragovo nevesto», s katero je briljirala že na slavnostnem koncertu v Kamniku. Koncert je bil kakor po navadi razprodan, na njem so se zopet zbrali najodličnejši predstavniki in ljudje iz vseh panog javnega življenja, vseh stanov in poklicev.

Učiteljski pevski zbor je z velikim uspehom koncertiral dne 5. novembra v Mariboru in dne 6. novembra v Celju. Pozrtvovalnost teh idealnih pevcev iz učiteljskih pevskih vrst je občudovanja vredna.

Dne 16. novembra se je vršil v Mariboru koncert v proslavo 70letnice, odkar je v Mariboru prvič s koncertnega odra zadonela slovenska pesem. Na sporedu so bile izključno skladbe takratnega časa, ki so jih izvajali pevski zbori «Glasbene Matice» mariborske, «Maribora» in «Drave». O glasbenem življenju v Mariboru nam je za prihodnjic obljubljeno podrobnejše poročilo.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je moralo zaradi nešteti sodelovanj svojega zbora in okteta odložiti koncert v proslavo stoletnice Ivana pl. Zajca na spomlad. Zbor pa pridno študira in upa, da bo koncert lahko izvršil s solisti iz zbora.

V okviru predavanj Prosvetne zveze se bo vršil v začetku januarja Davorin Jenkov večer, na katerem bo življenjepis in pomen skladatelja Davorina Jenka obrazložil Zorko Prelovce, oktet «Ljubljanskega Zvona» pa bo pel najznačilnejše D. Jenkove pesmi.

Novosti

Anton Lajovic: «Devet samospevov». Izbral in uredil Matej Hubad. 1951. Založila Glasbena Matica v Ljubljani. Cena ? Zbirka obsega v ponatisu iz «Novih Akordov» in Matičnih izdaj najlepše Lajovčeve pesmi, ki so pravi biseri slovenske samospevske literature. Naši solisti jih bodo gotovo veseli.

«Sklad», smotra za promicanje glazbene umjetnosti, ki izhaja v uredništvu Rudolfa Matza v Zagrebu, prinaša v zadnjem zvezku te-le skladbe: Ivan Brkanovic: «Oj, jajne-na», lička suita (mešan zbor); J. Vrhovski: «Čiča Time» (moški zbor); J. Vrhovski: «Dorica pleš» (moški zbor). Vse tri skladbe so bile nagrajene. Naročnina na «Sklad» znaša letno 100 Din, za člane 80 Din. Cena posameznim številkam 20 Din.

«Zvuk», revija za muziko. Decembrska številka prinaša članek A. Lajovica «O reformi naše muzičke nastave», članek Riharda Schwarza «Muzika na radiu». Stanislav Vinaver piše o znamenitem nemškem dirigentu Vilhelmu Furtwänglerju, nato pa sledijo rubriki «Muzika o zemlji» in «Muzika na strani» ter poglavje o muzički literaturi.

Iz nove operete «Erika», na besedilo M. Simončiča in z glasbenimi točkami Janka Gregorca, so izšle naslednje skladbe: «Ponoči z drugim menjala bi» (dvospev), «Če dekle samo spi» (fox-trot), «Vse slajše boš pri meni spal» (fox-trot), «Moj ljubček je krepak mornar» (koračnica in fox-trot), «Poljubljati res dobro znaš» (valček). Razveseljivo je, da smo dobili med mladimi fanti skladatelj Gregorca, ki se je posvetil po temeljitem igranju in dirigiranju v orkestru rutino šlagerškega komponista. Izdal je pa tudi precej koračnic, ki so pri vseh orkestrih priljubljene. In prav je, da naša glasbena literatura goji tudi panoge vesele glasbe, da tako izpodriva šlagerje drugih narodov. Gregorčeve skladbe iz «Erike» in druge dobite v Matični knjigarni v Ljubljani, Kongresni trg. Cena nam ni znana.

Zdravko Ferlič: Sedem moških zborov. Obhajilne in velikonočne pesmi. Organist Ferlič je že leta 1923. izdal te skladbe. Pevski zbori, ki jih še nimajo, naj jih naroče.

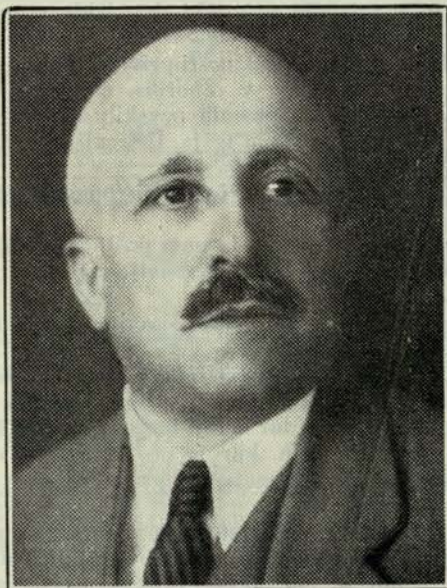

Razno

† **Matjanov Francelj.** Mučno je pisati nekrologe, zlasti pevcem, ki so dolgo vrsto let stali v prvih vrstah naših pevskih zborov. Matjan je bil po poklicu poštni uradnik. Pel je od svojih otroških let. Že v gimnaziji je imel pevski kvartet, ki so ga sestavljali Matjan, Medic, dr. Černe in Gornik. Od teh štirih pevcev živita samo še dr. Černe, ravnatelj Mestne hranilnice ljubljanske, in Gornik. Pozneje je bil Matjan eden najbolj trdnih stebrov pevskega zbora Glasbene Matice, v katerem je prepeval na vseh koncertih skozi 18 let, dokler ga ni bolezen iztrgala iz pevskega udejstvovanja. Dolgo vrsto let je prepeval in žgolel z največjim veseljem v kvartetu s Stegnarjem, Završanom, Šebenikom, oziroma z M. Treom, Lojzetom Kočevarjem in Josipom Križajem. Ta kvartet je tudi prvič s svojim petjem ponese našo pesem med širni svet. Kot človek je bil Matjan vesel družabnik, sovrastva ni poznal, z nasmehom na obrazu je žvečil svojo viržinko, pil svoj kozarec vina in komaj čakal, da bi bilo mogoče zapeti. Vesten uradnik v službi, vesten pevec. Ni bil samo opora Matičnem zboru in mojstru Hubadu, ponovno je nastopal tudi na koncertih pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Živčna bolezen ga je mnogo prezgodaj spravila v grob. — Naj počiva v miru!

† **Feliks Povše.** Ni bil politik, niti znanstvenik, niti literat, niti skladatelj, ampak skoro po vsej Sloveniji znan klavirist in izredno sposoben uglaševalec klavirjev. V svoji obrti se je izučil v Trstu — bil je pri eni in isti tvrdki skozi 18 let —, nato pa je izvrševal svoj poklic od hiše do hiše, od mesta do mesta, tudi po Avstriji, največ pa v kočevskem in ribniškem okraju. Priden kot mravlja, v prostem času dobrovoljček, ki je neštetim družbam s svojo igro na klavir pripravil mnogo, mnogo veselih uric. Zvečer je še igral v Veselovi restavraciji na Miklošičevi cesti, naslednji dan zjutraj pa so ga našli v njegovi sobi v Mikličevem hotelu mrtvega. Zadel ga je kap. Pogreb se je vršil od Sv. Krištofa na pokopališče k Svetemu Križu na Vidovdan popoldne. Ker ta dan časopisi niso izšli, ljudje za pogreb niso vedeli. Poleg sorodnikov, sester in bratov so šli za krsto pevci opernega zbora, «Ljubljanskega Zvona» in društva «Krakovo-Trnovo», ki so pokojniku zapeli žalostinke. Blag spomin in pokoj dobremu fantu!

France Slana — šestdesetletnik. 5. oktobra t. l. je slavil tovariš France Slana, predsednik pevskega društva «Save» v Ljubljani, svojo šestdesetletnico. Jubilej zaslužnega in delavnega moža je proslavilo društvo z lepo podoknico in mu v znak hvaležnosti podarilo srebrni pokal, okrašen z

liro. Tovariš Slana ni ne pevec ne glasbenik, ampak velik ljubitelj lepega petja. Zato marljivo skrbi za napredek in ugled pevskega društva, kateremu predseduje že tri leta. Zaveda se, da je treba mladim pevcem dajati pogum in vlivati v srca ljubezen do naše narodne in umetne pesmi. Zato je najbolj zadovoljen in srečen, kadar vidi, da je pev-

ska dvorana polna pevcev in lepega petja. Posebej se mu je zahvalilo društvo za trud na proslavi, ki jo je priredil svojemu starosti «Sokol» v Štepanji vasi. Med predstavniki Sokola in drugih kulturnih društev je počastila jubilej skromnega moža in sodelavca tudi Hubadova župa. Podarila mu je lep venec z napisom: «Svojemu sodelavcu in odborniku Hubadove župe — Hubadova župa.» To darilo bo tovarišu Slani lovorjev venec za vse njegove zasluge, ki si jih je pridobil za petje na svoji življenjski poti. Naj prejme tudi naše iskrene čestitke!

Pevski jubilej. Mnogo sem doživel pevskih praznikov širom domovine, poslušal nešteto slavnostnih pevskih koncertov naših pevskih društev, ampak tako pristranskega pevskega slavja, kot smo ga imeli na praznik dne 8. decembra t. l. ob priliki 25letnice pevovodskega udejstvovanja Oskarja Molla pri trboveljskem, še nisem doživel. Ne samo zato, ker so na slavnost prispele večje deputacije Hubadove župe JPS, Glasbene Matice, «Ljubljanskega Zvona», glasbenega društva «Hrastnik», pevskega društva «Loški glas» iz Zagorja, pevskega društva «Domžale», pevskega društva «Slavec» iz Ljubljane, pevskega društva «Save» in Ljubljane, pevskega društva «Krakovo-Trnovo» iz Ljubljane, marveč tudi zaradi tega, ker sem se na koncertu ponovno mogel prepričati, s kakšno vnemo in vestnostjo poskušajo naša pevska društva doseči čim popolnejše izvajanje skladb v umetniškem smislu. Nastopalo je kar osem zborov, oziroma oktetov in kvartetov. Predolgo bi trajalo, ako bi hotel vsak nastop oceniti podrobno. O pevskem društvu «Zvon» iz Trbovelj imamo vsi nedeljeno mnenje, da spada v prvo vrsto naših pevskih društin. To je zasluga jubilaranta Oskarja Molla, ki se je tej družini posvetil četrto stoletje z vso svojo žilavostjo. Zadnja leta si je pa krog svojih pevcev in pevk znatno povečal z dobrimi, svežimi glasovi, ga disciplinirano povedel in izvajanje naše nove zborovske glasbe. Krstni boter je bil zlasti marsikateremu novorojenemu delu skladatelja Emila Adamiča. In v zahvalo mu je tudi Adamič za 25letnico napisal zelo posrečeno «Zdravico», ki jo je moški zbor odpel na čast svojemu pevovodji kot uvod v koncert. Nato je društveni ženski zbor s spremljevanjem orkestra zapel dve prav zanimivi Adamičevi skladbi, in sicer «Marija reši dušo» in «Starčkova smrt», mešani zbor pa A. Foersterjevo staro, pa še vedno krasno zvonečo skladbo «Z glasnim šumom s kora». Pred «Zvonovim» zborom sta se kot pevovodji izmenoma vrstila Oskar Moll in Avgust Šuligoj. Pevsko društvo «Loški glas» iz Zagorja je pod vodstvom Srečka Godine čedno zapelo V. Mirkovo «Na trgu» in Z. Prelovčev harmonizacijo narodne «Hišca pri cest' stoji». Sledil je nastop okteta pevskega društva «Ljubljanski Zvon», ki ga marljivo vadi Dora Matul. Odpel je Peter Jerebovo «O kresu» in Z. Prelovčevovo novo «Sedem si rož porezala mi» in bil za svoje ubrano petje deležen viharnega aplavza vse publike. Tudi pogumni nastop pevskega zbora glasbenega društva «Hrastnik» pod pevovodjo Davorinom Čandrom je izzval veliko odobravanja. Zbor je bil izvrstno naštudiran. Pel je na pamet in ima zlasti dobre fundamentalne druge base. Moški kvartet pevskega društva je prednesel Ferdo Juvančev «Spomin na zimski večer» in popularno Peter Jerebovo «Pelin rožo» s solidnim izvajanjem. Pevovodja Adolf Grum se je uspešno uvedel s pevskim društvom «Savo», ki očitno napreduje. Kristo Perko je mešani zbor pevskega društva «Slavec» ubral v lepo zvonečo instrument. Obe skladbi, ki jih je društvo pelo na pamet, Rudolfa Matza «Jutro» in apartno Aleksija Grečaninova «Len», je zlasti dinamično fino izdelal, da sta presenetljivo lepo zveneli. «Slavec» si na svojem pevovodji lahko čestita, napredek zbora me pa odkritosrčno veseli. Pevsko društvo «Krakovo-Trnovo» je pod vodstvom profesorja Adolfa Gröbminga zapelo Iv. pl. Zajčevu prijazno skladbico «Ruža i slavulj» in Iv. Matetičevu užigajočo «Istrsko narodno». Pri prednašanju obeh se je poznalo izredno pedagoško znanje pevovodje. — O vseh nastopajočih zborih na koncertu nimam poročati kaj slabega, vendar mi je pa najbolj imponiral mladinski pevski zbor «Trboveljski slavček» pod vodstvom svojega nad vse trudaljubivega pevovodje Avgusta Šuligoja. Nad sto otroških glav in navdušeno pojočih grl dece siromašnih mož iz revirjev črne rude. Ko sem gledal in poslušal petje teh otrok, so mi prišle v glavo misli, ki jih ne smem zapisati zaradi tega, ker bi mi jih črtal

cenzurni svinčnik. Ako bi naši mestni otroci, ki se jim po večini ne godi slabo, tako z veseljem gojili našo pesem, bi me ne presenetilo, pač pa je mene in morda večino poslušalcev ganilo petje «Trboveljskega slavčka» do solz. Vsa čast tej deci pa tudi njenemu učitelju. Koncert sta zaključila moški in mešani zbor pevskega društva «Zvon» iz Trbovelj. Moški zbor je ubraujo zapel Vinko Vodopivčev «Na poljani», mešani pa Emil Adamičev «Konja jezdi Hasan Aga», ki jo je že z velikim uspehom pel na pevski tekmi ob priliki 60letnice Glasbene Matice v Ljubljani. Razume se, da je nabito polna dvorana Sokolskega doma vsem nastopajočim društvom po vsaki odpeti točki prirejala viharne ovacije, največ pa jubilantu Oskarju Mollu, ki je prejel več krasnih diplom, slik in nešteto cvetja. Zastopniki vseh društev so mu iskreno čestitali in lahko je bil vesel tega spontanega, nedeljenega, hvaležnega in oduševljenega priznanja njegovih bratskih pevskih src. Naj mu bo to kot dokaz hvaležnosti za 25letno neumorno delo v prosep slovenske in jugoslovenske pevske umetnosti. Naj mu Bog dá vztrajati pri klavirju trboveljskega «Zvona» vsaj še 25 let! Naj ostane zdrav, čil in veder kakor do sedaj! To mu iz prijateljskega srca želi Zorko Prelovca, pevovodja Hubadove župe JPS. — (Po «Slovenskem Narodu».)

Na dan Vseh svetnikov so po opravljenih molitvah pri velikem križu sredi pokopališča pri Sv. Križu ljubljanski združeni pevci Hubadove župe JPS pod vodstvom pevovodje Zorka Prelovca zapeli dve nagrobnici, nato pa pri svečanosti na vojaških grobovih pesmi «Vigred se povrne» in «Oj Doberdob»; pevsko društvo «Krakovo-Trnovo» je pelo dopoldne ob grobovih na Suhem bazarju.

Bojan Peček, popularni član ljubljanskega narodnega gledališča, je slavil v novembru t. l. 25letnico svojega gledališkega udejstvovanja. Ljubljanska publika je jubilantu v zahvalo, zato ker jo je 25 let s svojim zdravim humorjem zabaval, napolnila gledališče in mu burno aplaudirala. Prejel je tudi mnogo darov. Naj prejme k 25letnici tudi naše čestitke!

Prvo slovensko pevsko društvo «Lira» v Kamniku je ponovilo spored svojega slavnostnega koncerta v ljubljanskem radiu, ki ga je prenašal tudi v Zagreb in Beograd.

Uspeh slovenskega pianista. V Beogradu je 5. oktobra t. l. koncertiral naš priznani pianist Ivan Noč. Strokovna mnenja o njegovi igri (dr. Miloje Milojević, Petar G. Krstić) se glase nad vse pohvalno.

Občni zbor Pevske zveze, na katerem je bilo zastopanih mnogo društev po svojih delegatih, se je izvršil v najlepšem redu. Obširno poročilo o podrobnem delu Pevske zveze je podal tajnik B. Bajuk, pevovodja Marko Bajuk pa je poročal, da je v 17 okrožjih združenih 152 zborov, 52 pa jih je izven njih. Vseh v Pevski zvezi včlanjenih zborov je 184. Pri volitvah so bili v odbor izvoljeni: V. Lavrič, I. Primožič, B. Bajuk, M. Bajuk, V. Cenčič, D. Doktorič, dr. Ploj, St. Premrl, I. Vodnik in I. Zdešar; v artistski odsek: Bajuk, Premrl, dr. Ploj, Ukmar, Primožič, Tome, Zdešar in Puš.

Novo pevsko društvo. V ljubljanskem šentjakobskem okraju so ustanovili meseca novembra t. l. novo pevsko društvo, ki naj bi bilo naslednik bivšega šentjakobskega pevskega zbora. Na ustanovnem občnem zboru je bil izvoljen za predsednika občinski svetnik Likozar, za podpredsednika pa Koleša.

Učitelj in narodni delavec, odlični vijolinist, vodja salonskega orkestra Kernc je zapustil Tržič, ki mu je iz hvaležnosti za njegovo prosvetno delo priredil pristrčno odhodnico in lepo podoknico.

Na dunajski akademiji za glasbo in upodabljačo umetnost je napravil zadnji izpit iz kompozicije Bogomir Leskovič s sonato za čelo s klavirskimi variacijami in uverturo za veliki orkester.

Ugledni družinski list «Prijatelj», prej «Domači prijatelj», ki izhaja pod uredništvom Emila Podkrajskega, je naš list svojim naročnikom toplo priporočil v naročbo. Hvala mu! Mi pa prav tako priporočamo, da se naši naročniki naroče na «Prijatelja», pevkam pa, da se naroče na list «Žena in dom», ki izhaja v isti založbi.

Novo glasbeno šolo «Polyhimmija» sta ustanovila v Zagrebu profesor glasbene akademije Ernest Krauth in Franjo Lučić.

Novosadsko žensko muzičko udruženje je z velikim uspehom pod vodstvom svojega pevovodje Svetolika Paščana koncertiralo po Čehoslovaški. Povsod je bilo z navdušenjem sprejeto.

Věstnik Pěveckí a Hudební stalno poroča o skladbah, priobčenih v «Zborih».

Prihodnji češki pevski festival se bo vršil v letu 1934. v proslavo glasbenih genijev B. Smetane in A. Dvořaka.

50letnico svojega rojstva je letos slavil skladatelj in profesor državnega konservatorija v Pragi Jaroslav Křička, ki je naši koncertni publiki dobro znan.

25 let je minilo, odkar je umrl najznamenitejši norveški skladatelj Edvard Grieg.

V «Tempu» velezanimivo razmotriva Miroslav Krejčič o glasbi v hrvatskih seljačkih krajih.

Pol stoletja je minilo od premijer dveh čeških oper, in sicer Dvořakovega «Dimitrija» in Smetanove «Čertova stena».

Češki glasbeni svet je praznoval 60letnico rojstva uglednega člana češkega godalnega kvarteta Hoffmana. V temeljitih člankih se ga je spomnil glasbeni list «Tempo».

Smetanova opera «Prodana nevesta» je doživela letos na praškem Narodnem divadlu 1200. predstavo.

Češki skladatelj J. B. Foerster je bil zopet soglasno izvoljen za predsednika Češke akademije znanosti in umetnosti.

Na naslov uredništva «Muzičkog glasnika», ki ga izdaja glasbeno društvo «Stanković» v Beogradu in je glasilo JPS! Prosimo, da objavljate za naša društva važne zadeve v latinici.

Iz uredništva in upravnštva

V zadnji številki letošnjih «Zborov» priobčujemo J. Pavčičev trospev ali triglasen moški zbor «D a T e n i», L. Pušev moški zbor z baritonskim solom «S p o m i n i», dve prireditvi narodnih pesmi za moški zbor s tenorskim, oziroma sopranskim solom, V. Mirka: «O j a b l a n e» in «S i n o č m i d r a g i», dalje mešan zbor I. Ocvirka «Z v o n č k i» ter dve medjimurski narodni pesmi «S t o p r a m s e m s e o ž e n i l» in «N a b r a l a j e j a g o d e» v harmonizaciji I. Mustaća za mešan zbor. V prilogi pa objavljamo St. Premrla dvoglasni mladinski zbor s klavirjem «S m r e č i c a». — Z. Prelovčev «P o z d r a v» v priredbi za moški zbor izide v prvi številki prihodnjega letnika.

Vsem skladateljem! Po možnosti pridejo vse dobre skladbe, poslane nam v priobčitev v «Zborih», na vrsto. Ozirati se moramo na potrebe posameznih pevskih društev in zborov in je zato izbira skladb tem težja. Ustregli bi radi vsem.

P. v V. Malo potrpite!

A. J. Ž. Vašo skladbico «Trije modri» homo priobčili v eni prihodnjih številki.

Skladatelje lepo prosimo, da nam pošljejo v objavo svoje nove skladbe, vse pisatelje, ki se bavijo z glasbo, pa, da nam pošljejo svoje prispevke.

L. N. Vaše skladbe niso za objavo. Študirajte harmonijo in se potem zopet oglasite.

G. M. A. Vse skladbe, objavljene v «Zborih», se dobe pri upravi lista po ceni 1 Din za dve strani. Naročite jih lahko z dopisnico. Stanejo vendar manj, kot pa če bi jih hoteli razmnoževati na opalografu, kar je po avtorskem zakonu izrečno prepovedano in kaznivo. Uprava «Zborov» izvršuje naročila točno vsak dan.

Današnji, zadnji številki letošnjih «Zborov», smo priložili cenik vseh skladb, ki so izšle v osmih letnikih lista, obenem pa cenik skladb iz muzikalne založbe pevskega društva «Ljubljanski Zvon». Oglejte si oba in naročite!

Pevska društva, pevci in pevke! Podpirajte «Zbore», pridno jih naročajte, zanimajte se pa tudi za druga naša dva glasbena lista, «Pevci» in «Cerkveni Glasbenik».

Urednikov zaključek dne 4. decembra 1932.

Da te ni....

Gabrovšek Emil.

Jos. Pavčič
(Ljubljana)*Zmerno.*Trospev
ali
troglasen
moški
zbor

mf

Ten. Hodil sem po solnčnih tra-tah in iskal sem, kje si
Hodil sem po solnčnih tra-tah

Bar. *mf*

Bas

f *počasneje* *p* *pp* *rall.* *a tempo*

ti, kje si ti, kje si ti, kje si ti; *mf* upraševal sem ptičke,
in iskal sem, kje si, kje si ti, kje si ti, kje si ti;

izrazito

kje si, pa so re - kle, pa so re - kle, da te ni

p *pp* *rit.* *mirno rit.* *pp*

ni, ni, da te ni, da te ni, pa, so ptičke rekle, da te ni.

Tempo I.
živahneje

mf Uprašal rože sem na gre - dah, kjer doma si bi - la
uprašal rože sem na gre - dah,

bolj počasi

ti,
kjer doma si bi-la ti, pa so se mi zasmaja-le in mi re-kle, in mi

pp rit.

re-kle, da te ni, in mi rekle, da te ni, *rit.* da te ni, da te ni, da te ni.

mirno *odločno* *ff* *pohiteti*

pa so rože rekle, da te ni. Uprašal sem srce, kralji-ca, kra-

f *pp* *počasi, težko*

yi-ca, nekdajsi mu bi - - la ti, ti, ti, *pp* pa je vnoči

vzdihujoče *pp* *izrazito*

za - ih - te-lo in mi re-klo, in mi re-klo, da te ni, da te

rit. *počasi* *rit.* *izginjajoče*

ni, da te ni, *pp* da te ni, sr-ce mi je reklo, da te ni, *ppp* te ni.

Spomini.

Franjo Neubauer:

Ludovik Puš.
(Novo mesto)

Srednje hitro. *cres - -*

Moški zbor

pp Grmovje molči, a slavček žgoči, grmovje mol-

--- *cen* --- *f* do počasneje *pp*

či, a slavček žgo-li in vo-da u-stavlja va-lo - - ve, po-

f *pp*

ritard.

slu-ša lju-be-zni gla - so - - ve, po-slu-ša lju-be-zni gla -

Bariton

In lu-ne si-jaj po-taplja se v maj, in lune si-

- so - ve. In lu - ne si - - jaj se po -
- mi - ne.

pp *mp*

jaj po-taplja se v maj.

ta - plja, po-taplja se v maj, in vodne ob-se-va glo -

pp *mp*

I.

bi - - ne, pre-dramlja že davne spo-mi - - ne, pre-dramlja že davne spo-

p *ritard.*

pp *jako počasi*

bi - - ne, pre-dramlja že davne spo-mi - - ne.

pp

Oj, jablane...

Vasilij Mirk
(Maribor)

Široko. *mf* *izrazito*

Tenor-solo

1. Oj, ja-bla-ne, širi gra-ne,
2. Svakog da-na pod jabla-nom
3. Od je-se-ni do je-se-ni

Muški zbor

1-3. Oj! Oj! Oj!

pp

riten. *a tempo* *riten.*

pravi debô hlad; ne-kami se nahla-du-je moj dži-dija mlad.
mamče hladu-je; sva-ke no-ći a sa-mo-oi cura jadu-je.
sve je dalji dan; a kađ do-đe druga je-sen curi na di- van.

Oj! Oj! Oj! Oj!

pp

Sinoć mi dragi...

Vasilij Mirk
(Maribor)

Umereno. *mf*

Sopran-solo

1. Si - - noć mi dra - gi do - - la - zi,
2. Ne - - ka ga, ne - ka po - - ga - zi,

Muški zbor

1. Si - noć mi dra - gi do - la -
2. Ne - ka ga, ne - ka po - ga -

pp

s ko - - njem mi cve - - će po-ga-zi, ————— *f*
 sa - - mo da će - - šće do-la-zi, ————— 1-2. Ej, cve - - će

zi, s ko - njem mi cve - - će po-ga-zi, ————— *mf*
 zi, sa - mo da će - - šće do-la-zi, ————— *f*

mo - je šare-no, šare-no, do - - di mi, dra-gi, *p*

mf 1-2. Ej, cve - - će mo - - - - - je, *dim.* do - di mi, *pp*

ve-se-lo!

dra - gi, ve-se-lo! *mf* *f* mo - je ša-re-no, *f*

Ej, cve - - će mo - - - - - je ša - - - - -

mf *dimin.* do - - di mi, dra-gi, ve-se-lo! *mf*

ša-re-no, *pp* oj! *mf*

re dimin. - - no, *pp* ve-se-lo! *mf*

Zvončki.

Danilo Gorinšek.

Ivan Ocvirk
(Sizj)

Allegretto.

Mešan
zbor

p Cin, cin, cin, cin, cin, cin, cin, — *mf* kakor plat zvana iz

p lin, kakor plat zvana iz *mp* kakor angeli bi pe - li, iz nebes do nas hi-
kakor plat zvana iz lin, — kakor ange-li bi pe - li,

riten. te - li, gre zvonenje prek ravnin, *Allegretto.* rav - nin. Cin, cin,
p iz nebes do nas hi- te - li, *mf* gre zvonenje prek ravnin.

mp cin, cin, cin, cin, cin, cin, — *p* ni — to — zvon — iz lin, —
mf ni — to plat zvo-na — iz lin —
mp ni to zvon iz lin, —

*) Tenor-solo ad libitum.

ni - so an - ge - li be - li, zvon - - čki za - ble -
 ni - so an - ge - li to be - li, pr - vi zvončki za - ble -
 ni - so an - ge - li be - li zvon - - čki za - ble -

riten. *Allegretto.*

ste - li, iz - nad ze - mlje so glo - bin. Cin, cin, cin, cin, cin,
 ste - li,
 ste - li,

mp *mf*

cin, cin, cin, vsi zaspanci iz votlin, vse v svečano brž o -
 vsi zaspanci iz votlin,

riten. *da*

de - lo, da povsodi bo ble - ste - lo: Vesna greže iz da -
 vse v svečano brž o - de - lo, da povsodi bo ble - ste - lo:

ljin, *iz daljin,* *a tempo* *mf* *f*

ljin, iz da - ljin, Vesna greže iz da - ljin,
 cin, cin, cin, cin, cin, cin, cin, cin, cin.
 cin, cin, cin, cin, cin, cin, cin, cin.
 cin, cin, cin, cin, cin.

Medjimurski narodni :

1. Stopram sam se oženil.

Harm. Ivan Mustoč
(Sv. Marija)

Moderato.

Mešan
zbor

1. Stopram sam se o-že-nil, več me ženka zbi-la, drugi lju-di
2. Ku-pil sam ti čiš-mi-ce le-pe kordo-van-ske, kaj mi naš po-
3. I-di moj mož v pleve spat tvo-je-mi čiš-ma-mi, za-kaj hodiš

mi ve-lé: prav te je vči-ni-la. Stopram sam se o-že-nil,
vrača-la re-či gro-bi-jan-ske. Ku-pil sam ti čiš-mi-ce
po kr-čmaj s tu-dje-mi sne-ha-mi. I-di moj mož v pleve spat

več me ženka zbi-la, dragi ljudi mi vele: prav te je vči-ni-la.
le-pe kordo-van-ske, kaj mi naš po-vračala re-či grobi-jan-ske.
tvoje-mi čiš-ma-mi, zakaj hodiš po krčmaj s tudjemi sne-ha-mi.

2. Nabrala je jagode.

Harm. Ivan Mustoč
(Sv. Marija)

Allegretto.

1. Na - - brala je ja-go-de Pe-trov - - ske,
2. Kaj na-bra - - la, dragomu je da - - la, } sr-ce mo -
3. Zaj - - di sun - - ce, do-ba ti je zaj - - ti, }

Mešan
zbor

1. Nabrala je jago-de, ja-go-de Pe-trov-ske,
2. Kaj nabrala, dragomu, dragomu je da-la, } sr-ce-mo -
3. Zajdi sunce, doba ti, doba ti je zaj-ti, }

1. Na - bra - la je ja - go - de Petrowske,
2. Kaj na - bra - la, dra - go - mu je da - la, } srce mo -
3. Zaj - di sun - ce, do - ba ti je zajti }

je. Na li-vadi zombor cvetek ze - le - ni, ja-go-da
mf Na li-va-di zombor cvetek ze-le-ni. ja-go-da
je. Na li-va-di zombor cvetek ze-le-ni,
mf Na li-va-di zombor cvetek

ma-le-na, p
ma-le-na, ja-go-di-ca čerle-na: pozdravi mi v Mihajevci drago-ga.
ze-le-ni, p
ze-le-ni, p

Smrečica.

Uŕva.

Stanko Premrl
(Ljubljana)

Dvoglasi
otroški
zbor

Klavir

p
sto - ji, sto - ji tam

mf
smrečica, o j smreči-ca ze - le - na in zlatini je nitkami kot

f *p*
bajka pre - ple - te - na. Z o - re - hi, pomarančami bo - gato ob - lo -

mf *malo zadrži*
že - na in spisani - - mi svečkami vsa, vsa je raz - sve - tje - na,

mf *malo zadrži* *f*

malo hitreje

Pa zrastle ni ta smrečica v zasneženem mi ga-ju; ej

koč prej

malo hitreje

mf

malo zadrži

Zmerno

ta-ke smreči ce rasto za pridno decovra-ju. U bo-žično noč sam

malo zadrži

f

p

Jezušček na ramo jih za-de-ne, prinese do-li nazemljo in deci raj od-

mf

mf

p

kle-ne. U božični no-či Jezušček na ramo jih za-de-ne, prinese do-li

p

f

malo zadrži

na zemljo in de-ci raj od-kle-ne.

malo zadrži

koč prej

f

Spoštovanim naročnikom „Zborov“!

Zaključili smo VIII. letnik „Zborov“ in stopamo v devetega. Lepo Vas prosimo, da po položnici, priloženi zadnjemu zvezku, naročnino za leto 1933. v znesku **Din 50.—**, takoj obnovite, ki jo pa lahko nakažete v več obrokih, samo da izpolnite svojo plačilno obveznost nasproti listu, ki Vam ga pošiljamo. Ako pa naročnine ne morete poravnati takoj, nam pa vsaj **po dopisnici sporočite**, da ostanete še nadalje naročnik na „Zbore“, da nam tako omogočite pravočasno določiti naklado za litografiranje in tiskanje lista za prihodnje leto. Ostanite „Zborom“ zvesti tudi v bodoče!

S r e č n o n o v o l e t o

Vam žele

**uredništvo in uprava „Zborov“
in pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.**

Poštovanim pretplatnicima revije „Zbori“!

Završili smo VIII. godište naše revije, te stupamo u IX. godinu. Najlepše Vas molimo, da izvolite pretplatu za 1933. godinu odmah uplatiti po čekovnoj uplatnici, koja je bila priložena poslednjoj svesci. Pretplatu u **Din 50.—** možete i u obrocima slati, samo da ispunite obavezu prema listu. Ako pretplatu ne možete odmah poslati, izvolite nam **javiti dopisnicom**, da ostajete i nadalje pretplatnik, da možemo blagovremeno odrediti nakladu revije za iduću godinu. Ostajete i u buduće verni našoj reviji!

S r e t n u n o v u g o d i n u

žele Vam

**uredništvo i uprava revije „Zbori“
i pevačko društvo „Ljubljanski Zvon“
u Ljubljani.**

C E N I K

skladb glasbenega lista

ZBORI

ki so izšle od leta 1925. do 1933. pod uredništvom Zorka Prelovca, upravništvom Joška Jamnika in v založbi pevskega društva „Ljubljanskega Zvona“ v Ljubljani.

„Zbori“ se naročajo z dopisnico pod naslovom:

PEVSKO DRUŠTVO „LJUBLJANSKI ZVON“
(uprava „Zborov“, Mestni dom, I. nadstropje, Ljubljana).

Številka poštočkovnega urada za nakazovanje naročnine je 12.134. Naročnina znaša na leto 50 Din za Jugoslavijo, za inozemstvo pa: 25 lir za Italijo, 30 Kč za Češkoslovaško, poldrugi dolar za Ameriko. „Zbori“ so glasilo Hubadove župe JPS. (v Ljubljani), Ipavčeve župe JPS. (v Mariboru).

Uprava ne pošilja lista na ogled, popusta ne dovoljuje.

Pevski zbori naročajo partiture lahko po ceni 1 Din za dve strani za ves svoj zbor,
ker je vsako razmnoževanje skladb, izišlih v „Zborih“, po zakonu prepovedano.

Kdor naroči samo eno partituro katerekoli pesmi, se mu zaračuni dvojna cena.

Poštino je plačati posebej. Zborom so na razpolago še lično vezani letniki „Zborov“ z zlatim napisom, in sicer št. 3, 4, 5, 6, 7, 8, po ceni 80 Din, nevezani letniki, in sicer št. 3, 4, 6, 7, 8, po 50 Din, nekompletni letniki (ker so nekatere skladbe pošle), št. 1 po 25 Din, št. 2 in 5 po 40 Din.

Naročite se na „Zbore“, ker je naročnina nanje res nizka, pevska društva pa imajo v njih nešteto skladb na izbiro za kocertno in zabavno uporabo.

Naročila izvršuje uprava najpozneje v dveh dneh po prejemu. Skrbite tudi za točno poravnavo naročnine in poslanih pošiljk not. Vse avtorske pravice „Zborov“ so zaščitene po UJMA (Udruženju Jugoslovenskih Muzičkih Autorjev) v Zagrebu.

Pevsko društvo
„LJUBLJANSKI ZVON“.

Uprava glasbenega lista
„ZBORI“.

DOBRO PREČITAJTE!

DOBRO PREČITAJTE!

M O Š K I Z B O R I

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
Adamič Emil:			à Din	
Božična	1	7 a	1	
Jezus je majhen	1	7 b		
Krški zvonovi	1	8	2	pošlo
Mara v jezeru	1	10	2	
Za njo, kot riba za vodo	2	1 b	2	
Ljubi, dokler je čas	2	8 b	2	pošlo
Trije robci	2	9 a	1	
Ura bije	3	11—12 c	1	
Od majolke	7	1 a	1	pošlo
Vse najlepše rožice	7	1 b		
Vse rožice rumene	7	1 c	1	pošlo
Šel sem po zelenem travniku	7	1 č	1	
Fantje že vriskajo	7	5 c	1	
Dev Oskar:				
Svetla noč	5	1 č	1	
Teče mi vodica	6	2 a	1	
Ferjančič Fran:				
Spomin	8	1 a	1	
Gröbming Adolf:				
Hrepenenje	8	3 č	1	
Dr. Ipavc Gustav:				
Slovo od doma	3	11—12 a	1	
Juvánc Ferdo:				
Allons enfants!	4	4 a	1	
Šopek	6	1 b	2	
Slovanska	7	6 a	1	
Spomin na zimski večer	8	5 č	1	
Jobst Anton:				
Narodna	4	4 b	1	
Na vasi	5	6 b	1	
Spominčice	8	5 d	1	
Jereb Peter:				
Pelin roža	2	12 b	1	

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
Mirk Vasilij:			à Din	
Tolovaji	2	10 b	1	
Podoknica	2	12 a	1	
Neven kolo	3	3—4 a	1	
Šumi potok, šumi	3	5—6 c	1	
Kolo	4	2 č	1	pošlo
Srce — roža	4	4 č	2	
Pesem o mlinskih kamnih	4	6 c	2	
Nageljček	5	2 a	1	
Kopa cura vinograd	5	5 a	1	
Karanfile	5	5 b	1	
Đaurko mila	6	1 c	2	
Čergo moje čergice	6	2 b	1	
Mornarska	6	6 b	4	
Oj jablane	8	6 c	1	
Sinoč mi dragi	8	6 č	1	
Manoljović K. P.:				
Orluj orle	2	1 a	1	
Marolt Fran:				
Ljubi konja jaše	1	11 a	1	
Jaz 'mam pa konjča	2	8 a	2	pošlo
Medřicky Franjo:				
Bila jednom ruža jedna	4	5 b	1	
Ocvirk Ivan:				
Sjajiš sunašce	1	5 a	1	
Kralj Matjaž	3	11—12 d	1	
Deklica počakaj	7	3 a	1	
Majolčica	7	3 b	1	
Osterc Slavko:				
Pesem revolucionarjev	5	5 c	3	
Premrl Stanko:				
Naše gore	1	3 a	1	pošlo
Oj z bogom, ti planinski svet	7	5 a	2	
Prelovec Zorko:				
Zadnje slovo	6	3 c	1	
Sedem si rož porezala mi	8	4 a	2	

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
Pavčič Josip:			à Din	
Dekle poglej me prov	2	6 č	1	
Bolne rože	3	1 a	1	
Na Krki	3	7-8 a	2	
Pesem o kapitanu	5	1 c	2	pošlo
Kaj je tebi, dekle moje?	5	1 d	2	
Ko so fantje proti vasi šli				
Meglica	5	4 a, b, c, č	2	pošlo
Zagorska šte. 1				
Zagorska šte. 2				
Potrkan ples	6	4 b	2	
Da te ni (trospev ali troglasen moški zbor)	8	6 a	1	
Puš Ludovik:				
Spomini	8	6 b	1	
Ravnik Janko:				
Solnce v zenitu	1	1	1	
Kam si šla	1	4 a	1	
Sachs Alojzij:				
O Gospod!	8	3 a	1	

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
Šantel Saša:			à Din	
Pesem	4	1 č	1	
Trojno gorje	8	4 b	3	
Tomc Matija:				
Gremo v gore više	7	6 b	1	
Tajčević Marko:				
Pjesme od kola	2	11	3	
«Mijatova majka»	4	4 c	2	
Volarič-Sveteč:				
Rožmarin	6	4 a	2	
Zepič Ludovik:				
En fantič je prišu	3	11-12 b	1	
Železnik Martin:				
Vzdih	2	3 a	3	
Kmetova molitev	2	3 b	1	
Prošnja	3	1 b	1	
Na vasi	4	5 a	1	

M E Š A N I Z B O R I

Adamič Emil:				
Zrelo žito	1	2	1	
Kaj ti je, Mojca?	1	3 b	1	pošlo
Vragova nevesta	1	6	3	pošlo
Kresovale tri devojke	1	9 a	2	
Nina mia, son' barcarolo	1	11 b	1	
Zazibalka	2	2 a	1	
Ciganska posmehulja	2	2 b	2	pošlo
Pred spanjem	2	6 c	1	
Povaljena trava	2	12 c	1	pošlo
Ptičev svet	3	1 c	1	
Umirajoča	3	5-6 a	2	
Preizkušnja zvestobe	3	9-10 h	3	
Le padaj dež!	4	1 b	1	
Čudna zdravila	5	3 a	3	
Tancaj črni kos	5	3 b	4	
Pastirske	5	3 c	11	
Zabučale gore	6	3 b	1	pošlo

Arnič Blaž:				
Kiš	6	2 a	2	
Brnobič Josip:				
Suzno oko moje	1	9 b	1	
Vozila se šajka	1	9 c	1	
Na poljani	4	2 b	2	
Dr. Dolinar Anton:				
Mavrica	3	7-8 c	2	
Iz pisma	4	1 c	1	
Rodna vasica	5	5 č	1	
Presveto Rešnje kri (z orglami)	7	6 c	2	
Dobronič Antun:				
Zaran Pavle, zaran mili brate	1	12	1	
Vino pije Dojčin Petar	1	12	1	
Vjetar piri, a zima se širi	1	12	1	
Naj se mati žalosti	1	12	1	
Vehni, vehni fijolica	1	12	1	
Zvedel sem nekaj novega	1	12	1	

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
Ferjančič Fran:			à Din	
Tone solnce, tone	8	2 a	1	
Fleišman J.:				
Triglav	7	2 b	1	pošlo
Gotovac Jakob:				
Jadovanka za teletom	2	7	2	
Smiješno čudo	2	7	2	
Barbari mi smo	4	1 a	2	
Grum Anton:				
V spomin Ivanu Cankarju	6	5 c	1	
Hubad Matej:				
Gor čez jezero	3	9—10 a	1	pošlo
Potrkan ples	6	3 a	2	
Ipavec B.-Pavčič Jos.:				
Ilirija oživljena	5	1 b	1	
Jenko Davorin:				
Bože pravde	5	1 a	1	
Jobst Anton:				
Polžek	3	11—12 e	1	
Jereb Peter:				
Črni mož	2	12 č	1	pošlo
Prepelica	4	1 d	1	
Veterček moj	4	5 d	1	
Pričakovanje	8	5 b	2	
Dr. Kimovec Fr.:				
Hitimo, o kristjani	5	6 c	1	
Dr. Kozina Pavel:				
Himnus na Vodnika	7	2 a	1	
Marolt Fran:				
Kukavica	2	6 a	2	
Medřicky Franjo:				
Nedelja	4	3 b	2	

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Šev.	Cena pri odjemu več izvodov	
Mirk Vasilij:			à Din	
Rokoko	2	10 a	2	
Zvezde ugašajo	3	7—8 č	1	
Divja rožica	3	11—12 č	2	
Bogata sam	4	2 c	2	
Dunave nosi me	4	6 b	2	
Domovini	5	6 a	3	
Sunce jarko (s sopranskim solom)	7	1 f	1	pošlo
Mihelčič Alojzij:				
Darovanje Mariji	5	4 a	1	
Muštač Ivan:				
Stopram sem se oženil	8	6, 1 e	1	
Nabrala je jagode	8	6, 2 e		
Ocvirk Ivan:				
Moja pomlad	1	5 b	1	
Jabuka	2	1 c	1	
Igra kolo	4	6 a	2	
Rože je trgala	5	5 d	1	
Sunce	6	2 c	1	
Zvončki	8	6 d	1	
Osterc Slavko:				
Konja jezdi aga	6	5 a	2	
Tri belokranjske	7	1 d	1	
Pavčič Josip:				
Narodna napitnica	3	9—10 f	2	
Jezdec	4	3 a	2	
Zdravica	5	2 č	1	pošlo
Oh kaj se boš jokala	5	2 d		
Premrl Stanko:				
Polžek	1	4 b	1	pošlo
Večerna	1	7 c	1	
Luna in zvezde	2	12 d	2	
Moj dom	6	1 č	1	
Pahor Karol:				
Vipavska	3	3—4 c	2	
Hrepenenje	6	5 b	1	
Bosansko kolo	7	3 č	1	

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
Prelovec Zorko:			à Din	
Ena tička priletela	3	9—10 g	2	
Ko so fantje proti vasi šli	7	3 d	1	
Pozdrav	8	5 a	2	
Pregelj Ciril:				pošlo
Ena tička priletela	3	9—10 e	1	
Da bi jaz znala, ker je moj!	3	11—12 f	1	
Puš Ludovik:				
Venček dolenskih napitnic	6	4 c	2	
Kaj ti je, deklica	6	4 č	1	
Narodna	7	3 c	1	
Dr. Ploj P. Gotfrid:				
Ah, srce	8	4 c	3	
Rožanc Mihael:				pošlo
Da sem jaz ptičica	7	1 e	1	
Polonica	7	5 b	2	
Stegnar Srečko:				
Dneva nam pripelji žar!	8	3 b	2	

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
Savin Risto:			à Din	
Stalan sam tvoj	2	5	2	
Dr. Schwab Anton:				pošlo
Prleška števil. 1, 2, 3	3	9—10, b, c, č	2	
Vlak	5	2 c	1	pošlo
Dr. Širola Božidar:				
Vi umirete	3	7—8, b	2	
Šantel Saša:				
Pri zibeli	3	11—12 g	1	
Ukmar Vilko:				
Motto	2	6 b	2	
Lisica-tatica	5	2 b	1	
Zepič Ludovik:				pošlo
Oj, dobro jutro, mamica	3	9—10 d	1	
Železnik Martin:				
Črez noč, črez noč	2	9 b	1	
Pri ločitvi	3	3—4 č	2	

Ž E N S K I Z B O R I

Adamič Emil:				
Ave Marija	2	4 č	1	
O kam gospod, gre tvoja pot?	2	4 d	1	
Gospod, usmili se!	2	4 e	1	
Gröbming Adolf:				
Dekle pri oknu	7	6 č	1	
Ocvirk Ivan:				
Serenada	2	4 a	1	
Tiho potok teče	8	3 c	2	

Škerjanc L. M.:				
Iskre	6	6 a	1	
Tomc Matija:				
Čakala bom Jezusa	8	3 d	1	
Vodopivec Vinko:				
Po slovesu	2	4 c	1	
Železnik Martin:				
Nedolžnost	2	4 b	1	
Sijaj solnčice	3	1 č	1	

M L A D I N S K I Z B O R I

Adamič Emil:				
Dve nabožni mladinski pesmi	7	2 č	1	
Flejšman J.-Dr. Kozina P.:				
Tri šolarske pesmi	7	2 c	1	

Mirk Vasilij:				
Jutranji zvon				
Ciba	8	1 b	4	
Koromandija				
Medvedov ples				

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
P. Sattner Hugolin:			à Din	
Dedek Krim	7	4	glasovi 2	Cena partituri Din 20.—
Gorska pripovedka				
Tiho je legel mrak				
Kapelica				

Avtor in naslov skladbe	Letnik	Štev.	Cena pri odjemu več izvodov	
			à Din	
Sveti Matija	8	2 b	5	
Mica butica				
Putka-tutka				
Pahor Karel:				
Na semnju	4	5 c 5 č	1	
Pomlad gre v svet } Deški ali ženski zbori a capella	4			

Z B O R I S S P R E M L J E V A N J E M

Adamič Emil:				
Tožba (ženski zbor s klavirjem) .	3	3—4 b	1	
Jobst Anton:				
Marijin sem otrok (mešan zbor z orglami)	4	5 c	1	
Vnebovzetje Marijino (mešan zbor z orglami)	6	1 a	2	
Mirk Vasilij:				
Jurjeva (ženski zbor s klavirjem) .	4	2 a	2	

Premrl Stanko:				
Marijina (mešani zbor z orglami) .	4	6 č	1	
Šantel Saša:				
Aganče Božij (mešani zbor z orglami in s harmonijem)	3	5—6 b	2	
Železnik Martin:				
Naši Materi (mešani zbor z orglami)	4	3 c	1	

G L A S I N K L A V I R

Cene posameznim izvodom

Adamič Emil:				
Ribce po vodi plavajo	6	3	5	
Beneška	6	6	10	
Bravničar Matija:				
Osamljena	8	1	5	
Dr. Kozina Pavel:				
Sanje	7	2	10	pošlo
Prelovec Zorko:				
Prišla je jesenska noč	6	2	5	
V album	6	4 b	10	
So že rožce v hartelnu žavovale .	7	1	5	
Dekliška pesem	7	5	10	
Bela noč	7	6	5	
Tožba	8	4	5	

Premrl Stanko:				
Znamenje	6	5	10	
*Smrečica (dvoglasni mladinski zbor s klavirjem)	8	6	5	
Pavčič Jos.:				
Mlada pesem	6	4 a	10	
Svetel Heribert:				
Ah, lepi čarovnik	8	3	5	
Tomc Matija:				
Pesmica	7	3 a	5	
Jesen	7	3 b	5	
Vodopivec Vinko:				
Žalost	8	5	5	
Mihelčič Alojzij:				
Večerni zvon (glas, gosli in orgle) .	6	2 č	5	

* Pri naročilu skladbe za ves zbor cena 1 dinar.

Cenik skladb

iz založbe pevskega društva
„Ljubljanski Zvon“

Največ skladb je tiskanih v partiturah, ker je najboljše, da pevci z njih pojo.

Posamezni glasovi so pisani pri moških zborih I. in II. tenor skupaj, I. in II. bas skupaj, pri ženskih zborih I. in II. sopran skupaj, I. in II. alt skupaj; pri mešanih zborih sopran in alt skupaj, tenor in bas skupaj.

Prvi izvod partiturnega glasu stane Din 5.—, vsak nadaljnji po ceniku. Zaželjene skladbe naj se naročijo po dopisnici na naslov: Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“, Ljubljana, Mestni dom. Naročilo se izvrši takoj. Založba dovoli knjigarnam 25% popusta, pri „Zborih“ ni popusta.

V založbi pevskega društva „Ljubljanski Zvon“ izhaja že od leta 1925. glasbena revija „Zbori“, ki prinaša vse najnovejše skladbe za moški, ženski in mešan zbor. Letna naročnina znaša Din 50.—.

Skladatelj	Naslov skladbe	Partitura	Cena Partiturni glas	Glas
			Din	
A. Lajovic	Pesmi samote, solospevi s spremljevanjem klavirja	10'—		
Adamič-Prelovec-Rožanc	Trije moški zbori	10'—		2'
E. Adamič	Pet veselih pesmi za moški zbor	12'—		2'
"	Pet ženskih dvospevov s klavirjem	15'—		
"	Je pa davi... Nocoj je pa lep večer, moški zbor z bariton solo		2'—	
"	Kdo dobi dekle, Vitam aeternam, moški zbor		2'—	
"	Jurjeva, Za njega vse potrpi, moški zbor		2'—	
"	Oženil se bom, moški zbor		1'—	
"	Lucipeter ban, moški zbor		1'—	
"	Modra devojka, moški zbor		1'—	
"	Osem lahkih moških zborov	20'—		
"	Črnomeljsko kolo, mešan zbor			1'—
"	Zrelo žito, mešan zbor			1'—
O. Dev	Spomlad' prav lušno je, Pastirc pa pase... Spet ptičke pojo... O jesenske duge noči... moški zbor		2'—	
"	Treba ni k moji dečli iti, Vigred približa se, moška zbora		1'—	
St. Premrl	Štirje ženski zbori, dvospevi s klavirjem	15'—		2'
"	Večerna, Polžek, mešana zbora			2'
J. Pavčič	Lenka, mešan zbor, partitura s klavirjem	12'—	1'—	
Z.Prelovec	Slava delu, moški zbor z bariton solo		1'—	
"	Tako mi je, dragi, ženski zbor			
"	Nageljni rdeči, moški zbor z bariton solo		2'—	
"	Oj Doberdob, Kaj mi nuca planinca, moška zbora		1'—	
"	Hiš'ca pri cest' stoji, moški zbor		1'—	
"	Zapoj mi pesem, dekcle, Škrjančku, moška zbora z bariton solo			2'—
V. Mirk	Deset povesti za klavirsko mladino	15'—		
J. Pavčič	Gozdič je že zelen		2'—	
Z.Prelovec	O da je roža moje srce			1'50
"	Le enkrat še			1'50

Skladatelj	Naslov skladbe	Par- titura	Cena	Glas
			Parti- turni glas	
			Din	

**Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ ima
v zalogi še sledeče skladbe drugih
založništev:**

Z. Prelovec	Jaz bi rad rdečih rož, dvospev s klavirjem	4'—		
„	Dve pesmi: Zapoj mi pesem, dekle, Škrjančku, moški zbor z bariton solo . . .	4'—		
„	Šest narodnih pesmi za srednji glas s klavirjem	25'—		
„	Album slovenskih narodnih pesmi za srednji glas s klavirjem	30'—		
E. Adamič	Šestnajst slovenskih narodnih pesmi, I. del; moški zbori	10'—		
„	Šestnajst slovenskih narodnih pesmi, II. del; mešani zbori	12'—		
„	Deset moških in mešanih zborov	10'—		
„	Album za mlade pevce	30'—		
A. Balatka				
M. Simončič	Pesmarica moških zborov	36'—		
Sr. Kumar	Prvi plameni, moški in mešani zbori . . .	30'—		

Lepe opreme,
ugodno
odplačevanje!

Najboljši ŠIVALNI STROJ in KOLO

z a d o m, o b r t i n i n d u s t r i j o

je samo „Adler“-„Gritzner“, švičarski pletilni stroj Dubied.

Pisalni stroji v treh velikostih! Društva poseben popust!
Posamezni deli za vse stroje in kolesa, pnevmatiko edino le pri

Telefon
št. 2913

Josip Petelinc, Ljubljana

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA V LJUBLJANI

VAS ZAVARUJE PROTI ŠKODAM, KI JIH PRIZADENE OGENJ,
TELESNA POŠKODBA, SMRT, VLomsKA TATVINA, TOČA ITD.

GLAVNO RAVNATELJSTVO V LJUBLJANI, GOSPOSKA ULICA ŠT. 12.
TELEFON ŠT. 2176 in 2276.

LITOGRAFIJA
OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“
SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI
ČEMAŽAR IN DRUG.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Brzojavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA

LJUBLJANA

Prešernova ulica šte. 50

(v lastnem poslopu)

Telefon št. 2040,
2457, 2548, 2706 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz
in valut, borzna naročila, predjemi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso
menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUODLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSOJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA

GREGORČICEVA ULICA 5.
in RIMSKA CESTA 2.

Poštai šekoval račun št. 4.0176.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

GROM D.Z.O.Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA
KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov brzojavkam: GROM
Telefon Int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

AKO ŽELITE BITI Z NOTAMI VEDNO

TOČNO POSTREŽENI, OBRNITE SE NA

MATIČNO KNJIGARNO

LJUBLJANA
KONGRESNI TRG 9
POŠTNI PREDAL 195

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI

ALOJZIJ LOMBAR

MODNI SALON
ZA GOSPODE IN DAME

LJUBLJANA VII
CELOVŠKA CESTA ŠT. 53

V ZALOGI CEŠKO IN ANGLEŠKO BLAGO

SRAJCE

modne in športne, kravate, na-
ramnice, žepne robce, palce,

damsko perilo

modne bluze, torbice, flor,
nogavice in rokavice v krasni
izbiri in po najsolidnejših
cenah pri tvrdki ŠTERK nasl.

MILOŠ KARNIČNIK

LJUBLJANA

Stari trg št. 18

Perilo po meri!

Velika zaloga čipk!